

Černá díra

Karel Plíhal

1. Mívali jsme dědečka, starého už pána,
stalo se to v červenci jednou časně zrána,
šel do sklepa pro vidle, aby seno sklízel,
už se ale nevrátil, prostě někam zmizel.
2. Máme doma ve sklepě malou černou díru,
na co přijde, sežere, v ničem nezná míru,
nechoď, babi, pro uhlí, sežere i tebe,
už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.
3. Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka,
babička je nervózní a nás, děti, tříská,
sama musí poklízet, běhat kolem plotny,
a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.
4. Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří
a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří,
půjdu díru nakrmit zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhne, i našeho děda.
5. Tak jsem díru nakrmil zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhla, i našeho děda,
potom jsem ji rozkrájel motorovou pilou,
opět člověk zvítězil nad neznámou silou.
6. Dědeček se raduje, že je zase v penzi,
teď je naše písnička zralá pro recenzi.